

ANTONÍN SLÁDEK

Antonín Sládek

Narozen 29. 10. 1942, Huštěnovice u Uherského Hradiště.

Studium:

Uměleckoprůmyslová škola v Uherském Hradišti – obor užité grafiky (1957–1961) • VŠUP v Praze (1961–1967, A. Fišárek) • od roku 1980 dlouhodobé pobyty v Paříži (do 1989).

CAFÉ V RUE DES RENNES, OLEJ, 2003, 66 x 50 cm

Sládkova malířská a kreslířská, svým charakterem komorní tvorba zachycuje především každodenní realitu, kterou autor osobitým způsobem dotváří v nezaměnitelné umělecké dílo. I když figurální témata, jež jsou mu nejbližší, nepostrádají prvky grotesknosti, mírnou deformací postav se snaží spíše vystihnout jejich bezprostřední výraz, momentální rozpoložení. Smysl pro vyjádření poetiky všednosti prokázal již v době studií v sérii Metafyzických zátiší (1964) a zvláště pak v rozměrném anekdoticky pojatém obraze Děství Morseovo (1967), jež je v majetku NG v Praze. Jeho odmlčení se v 70. letech nebylo náhodné. Věnoval se tudíž tvorbě filmových plakátů, v nichž s vrozeným smyslem pro humor a nadsázku uplatňoval vedle fotografické montáže sugestivnost volné kresby, mnohdy inspirovanou lidovou tvořivostí (Takže ahoj - 1970, Rodinný život - 1972, Kdyby - 1973, Sbohem pane profesore - 1974, Dostihová horečka - 1977 aj.). Pro nakladatelství Merkur navrhoval knižní přebaly, ilustroval povídky v nedělní příloze Mladé fronty. K samotné malbě se vrátil až počátkem 80. let po odjezdu do Paříže. Odlišné prostředí mu poskytlo jistotu životní a tvůrčí svobody. Tehdy se plně rozvinula Sládkova schopnost zachycovat jedinečnost oka-

mžku. Avšak ani zde nebyl malířem kaváren, hospůdek a bister, on je „pouze“ využíval (což platí i pro tuzemsko) jako námětu k stále dokonalejšímu uchopení výrazu (mimiky) zobrazovaných postav. Výrazem a již zmíněnou poetikou připomene jeho malba rehabilitující žánr situačních obrazů – francouzskou modernu. Nepostradatelným je zde kapesní skicář, uchovávací rychlé záznamy, vzpomínky, podněty, následně rozpracované v ateliéru. Z přímého kontaktu s městským prostředím (avšak nejen s ním), vznikají od počátku 80. let početné řady obrazů, akvarelů, kvašů, pastelů, kreseb a grafik. Přirozenost Sládkova projevu, vyvíjejícího se mimo kontext dobových trendů, se projevuje ve střídmosti městských i venkovských krajín, v portrétech i v atmosféře interiérových výjevů. Svým nekoloristickým, nikoli však fádne monochromním pojetím barevnosti umocňuje obsahovou stránku obrazu, aniž by jej ochudil o vizuální emotivnost. Danou tematiku zpracovává rovněž v monotypech, dřevořezech a leptech.

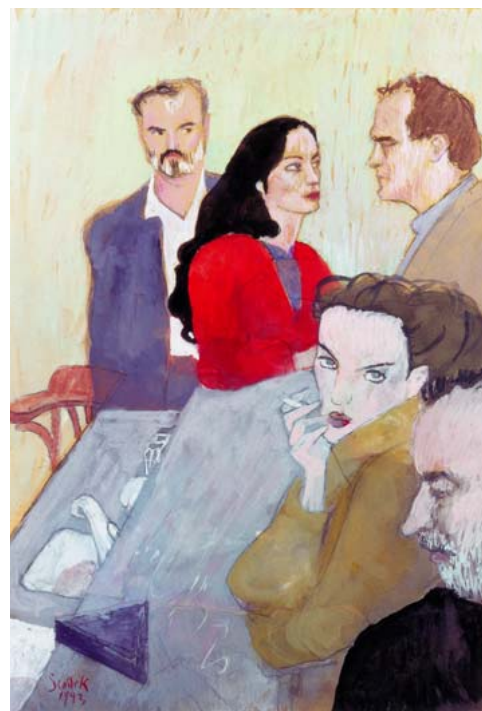
Jiří Tichý

Individuální výstavy:

■ 1993 L'Association Pont Neuf, Paris ■ 1993 Kávárna UP Muzea, Praha ■ 1995 Galerie Nový svět, Praha ■ 1997 Galerie Maecenas, Plzeň ■ 1997 Galerie Lazarská, Praha ■ 1999 Galerie Nový svět, Praha ■ 2001 Galerie La Femme, Praha ■ 2004 Paris – Prague d'Antonin SLÁDEK – Centre tchégué, Paris

Kolektivní výstavy:

■ 1969 Výstava mladých – ÚLUV, Praha ■ 1970 Výstava mladých – Mánes, Praha ■ 1990 Evropské kavárny – ÚLUV, Praha ■ 1994 Machálek, Pierret, Sládek, Theimer – Galerie Ztichlá klika, Praha ■ 1995 Černá, Sopko, Sládek – Galerie Nový svět, Praha ■ 1998 Cesta na jih – Obecní dům, Praha ■ 1998 Skupina 42 II. – Galerie Nový svět, Praha ■ 2003 České umění pro brazilské Lidice, Rio de Janeiro ■ 2003 České umění pro brazilské Lidice – Min. zahraničí, Praha ■ 2004 Český a slovenský filmový plakát – Muzeum umění, Olomouc

PŘÁTELÉ V BARU, KVAŠ, 1993, 40 x 58 cm

MALÍŘ A MODEL, OLEJ, PLÁTNO, 2003, 60 x 47 cm